

พระราชบัญญัติ โรคระบาดปสุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓)

W.M. 100 6 60)

ภูมิพลอกุลยเคร ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ ใชเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรก ระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ โรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นค้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๑๐ แห่ง พระราชบัญญัติโรคระบาคปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๒) สั่งให้ผู้ทำการค้าสัตว์ชนิดหนึ่งชนิดใด หรือ ผู้ทำการค้าส่วนของซากสัตว์ประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่ง ถำหนดในกฎกระทรวง มาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้ำที่"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช บัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๑๕ บุคคลใดผ่าผืนมาตรา ๔ (๑) หรือ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๘ (๒) (ก) (๒) (ป) (๒) (ค) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๑๐ (๑๐) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราช บัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ บุคคลใดผ่าผืนมาตรา ๔ (๓) หรือไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๕ (๑) (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘ (๑) หรือ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราช บัญญัติโรคระบาดปสุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๗ บุคคลใดในปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งออกตาม มาตรา ๘ (๔)(๖) มาตรา ๑๐ (๑)(๓)(๔)(๕)(๖) เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

(๗)(๘)(ธ)(๑๑) หรือ(๑๒) มาตรา ๑๑ มีความผิด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทขึ้นไปถึงสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ''

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบันี้ คือ
เดิมพระราชบัญญัติโรคระบาลปศุลัตว์และลัตว์พาหนะ พุทธศักราช
๒๔๘๔ จะใช้เฉพาะท้องที่ใดตามความในมาตรา ๒ มอบอำนาจให้
รัฐมนตรี (เสนาบดิ์) ประกาศบังคับในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ
ฉะนั้นการจดทะเบียนการค้าลัตว์ มาตรา ๑๐ (๑๒) จึงบัญญัติว่า
"สั่งจดทะเบียนเป็นผู้ค้าชายลัตว์หรือส่วนของลัตว์ในตำบลและตาม
ถำหนดเวลา ซึ่งเห็นว่าจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
นี้" ค่อมาได้มีประกาศพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุลัตว์และลัตว์
พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ บังคับใช้ทั่วราชอาณาจักร
ตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ความประสงค์ที่ให้ผู้
ทำการค้าลัตว์และส่วนของร่างกายลัตว์ต้องจดทะเบียนนั้นเพื่อประโยชน์

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

ในการควบคุมป้องกันโรคระบาดเบิ้นท้องที่ ๆ ไป แต่เนื้องจากใน
ขณะนั้นโรคระบาดสัตว์มีอยู่แทบทุกจังหวัด ทางการจึงได้สั่งจด
ทะเบียนผู้ทำการค้าสัตว์ทั่วราชอาณาจักร การจดทะเบียนนี้เป็นผสติ
แก้การควบคุมโรคระบาด และได้พิจารณาเห็นว่าไม่สมควรยกเว้น
จดทะเบียนเป็นบางท้องที่และภายในกำหนดเวลา แต่ความในมาตรา
๑๐ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุลัตว์และสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งบัญญัติว่าการจดทะเบียนการค้าสัตว์คงให้
กระทำได้เพียงในตำบลและกำหนดเวลาที่เห็นสมควรเท่านั้น อาจจะ
ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘
ฉะนั้นจิ้งสมควรแก้ไขมาตรา ๑๐ (๑๒) เลี้ยใหม่ให้มีข้อความรัดกุม
ยิ่งขึ้น

อนึ่ง โทษแห่งความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดไว้ ในอัตรา ค่ำ ผู้ฝ่าฝั่นไม่ค่อยเกรงกลัว เป็นเหตุให้ทำการสะเมือกฎหมายเนื่อง ๆ โดยเฉพาะการพาส์ตัวโช้าออกเขตท้องที่ ๆ มิโรคระบาดหรือส่งสัยว่า มิโรคระบาด การปฏิบัติผิดเงื่อนใชในการย้ายสัตว์ การพาสัตว์ เดินทางผิดเล้นทางตามที่สัตวแพทย์กำหนดให้ ฯลฯ ฉะนั้น จิ๋งควร

เล่ม ๑๑ คอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๔๗

กำหนดโทษผู้ฝ่าฝั่นใวในอัตราสูงเพื่อปราบปรามให้เช็ดหลาบ และ บ้องกันมิให้โรคระบาดโดยเฉพาะโรครินเคอร์เปสต์ ซึ่งทางการได้ทำ การปราบสงบลงทั่วประเทศแล้วกลับมาเกิดเบ็นชิ้นอีก อันจะเบ็นผล เสียหายอย่างร้ายแรงแก่การเศรษฐกิจของประเทศ.